

ня в цій галузі і окремі категорії посадових осіб повітряного транспорту, на яких поширюється дія дисциплінарних статутів або спеціальних положень про дисципліну (це, наприклад, командир повітряного судна та члени екіпажу та ін.).

Іноземці та особи без громадянства відповідно до положень ст. 16 КУпАП за вчинення адміністративних правопорушень у даній галузі на території України несуть відповідальність на загальних підставах з громадянами України (за виключенням осіб, які користуються імунітетом від адміністративної юрисдикції України).

За вчинення правопорушень у галузі повітряного транспорту неповнолітніми віком від 14 до 16 років адміністративну відповідальність несуть їх батьки або особи, які їх замінюють (ст. 184 КупАП).

В числі суб'єктів правопорушення за ч. 5 ст. 111 КупАП доцільно було б виділити також посадових осіб та спеціалістів, передбачивши щодо них підвищену відповідальність. Адже саме ці особи насамперед можуть виконувати польоти з порушенням нормативно-правових актів, які регулюють діяльність авіації.

Безумовно, значним недоліком чинного КУпАП є те, що ним до цього часу не передбачена адміністративна відповідальність щодо юридичних осіб за окремі поширені на повітряному транспорті правопорушення, у т.ч. за порушення правил безпеки польотів. Підвищена відповідальність даної категорії осіб у цій сфері передбачена розділом XVIII Повітряного кодексу України [2], але однозначно стверджувати, що це є адміністративна відповідальність не можна, адже вона не передбачена Кодексом про адміністративні правопорушення.

Література

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 груд. 1984 р. // ВВР УРСР. – 1984. – додаток до № 51. – Ст. 1122.
2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. // Оф. вісник України. – 29.06.2011 р. – № 46. – Ст. 1881.

ПРАВОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ АВІАЦІЙНОГО ПЕРСОНАЛУ В УКРАЇНІ (НА ПРИКЛАДІ УКРАЕРОРУХУ)

Найважливішим завданням кадрової політики авіаційної галузі є забезпечення людськими ресурсами – персоналом нової форми і високої кваліфікації, фахівцями, здатними підтримувати високий рівень безпеки польотів та авіаційної безпеки. В даний час для цивільної авіації особливу значимість і пріоритетність набувають питання, пов'язані з підготовкою авіаційного персоналу. Різні стадії формування і введення в дію законодавчих актів, національних авіаційних правил, а також певні відмінності в підходах до них в державах – учасниках Угоди про цивільну авіацію та про використання повітряного простору дають підставу вважати доцільним активізувати діяльність організацій, що займаються підготовкою авіаційного персоналу, створення узгодженої системи, що дозволяє досягти однаковості у підготовці авіаційного персоналу та сертифікації навчальних закладів цивільної авіації шляхом вдосконалення і впровадження єдиних програм, навчальних планів, стандартів, що враховують міжнародну практику ІКАО, а також системи сертифікації навчальних закладів цивільної авіації дозволяє державам-учасникам Угоди взаємно визнавати рівень кваліфікаційних вимог і видачі дипломів та свідоцтв.

Виходячи із реалій сьогодення, для керівників більшості підприємств авіаційної галузі постає питання кваліфікованого кадрового забезпечення, оскільки саме від професійної компетентності авіаційного персоналу залежить здорова економічна ситуація підприємства (аеропорта, аеродрома), можливість конкуренції та власний імідж.

Основні критерії підбору авіаційних фахівців в Україні, визначені в Повітряному кодексі України та в Програмі підготовки

авіаційного персоналу в галузі авіаційної безпеки [1], яка розроблена з метою впровадження вимог щодо підготовки авіаційного персоналу служб авіаційної безпеки, а також авіаційного персоналу, що має відношення до авіаційної безпеки, у відповідності до стандартів та рекомендованої практики ІКАО та ЄКЦА.

Цивільна авіація України має широко розвинену систему підготовки льотних кадрів, що включає в себе льотні училища (вищі та середні навчальні заклади), а також мережа навчально-тренувальних центрів (НТЦ). На сьогодні такою підготовкою та перепідготовкою займаються: Український тренувальний центр "АВІАТОР"; Школа пілотів київського Повітроплавального Товариства; Учебний центр компанії ООО "Ротор Україна"; Школа Пілотів АТСК АК "Авіа-Союз"; Кременчугський льотний коледж; Центр підготовки льотного складу (ЦПЛС) ДП "Антонов"; Державна льотна Академія України; Льотна школа "Капітан Нестеров".

Так, наприклад, для організації та здійснення професійної підготовки авіаційного персоналу в Державному підприємстві обслуговування повітряного руху України (Украерорусі) створена система навчальних підрозділів, до складу якої входять: 1. Навчально-сертифікаційний центр (Бориспіль); 2. Регіональні центри підвищення кваліфікації фахівців ОЦВС (Львів, Харків); 3. Тренажерні центри регіональних структурних підрозділів (Донецьк, Дніпропетровськ, Одеса, Сімферополь, Бориспіль).

Необхідно зауважити, що підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації авіаційного персоналу України з видачею відповідних свідоцтв здійснюється у сертифікованих навчальних авіаційних закладах, центрах перепідготовки і підвищення кваліфікації авіаційних спеціалістів, в інших організаціях України та в іноземних навчальних закладах, що мають відповідний сертифікат, який визнається в Україні [2].

Професійна підготовка організована і здійснюється на підставі стандартів ІКАО і Євроконтролю за затвердженими в установленому порядку програмами Украерорух має Сертифікат Державної авіаційної служби України № 14/2012 від 21.01.2012) на право здійснення підготовки для отримання відповідних свідоцтв персоналу організації повітряного руху та / або внесення рейтингів у свідоцтва цього персоналу. Термін дії Сертифіката становить три роки – до 21.01.2015.

Професійна підготовка авіаційного персоналу – система організаційних, дидактичних і технічних заходів, спрямованих на реалізацію змісту професійної освіти певного кваліфікаційного рівня (рейтингу) відповідно до міжнародних та державних стандартів і вимог виробництва.

Наказом генерального директора Украероруху від 26 березня 2012 р. № 135 введено в дію нову редакцію Положення про професійну підготовку персоналу організації повітряного руху в Державному підприємстві обслуговування повітряного руху України затвердженого головою Державної авіаційної служби України 19 березня 2012 року.

Негативно впливає на якість організації та проведення навчального процесу моральне та фізичне старіння навчально-матеріальної бази навчальних закладів. Звідси, у всіх актах з оцінки відповідності сертифікаційним вимогам навчальних закладів містяться вимоги щодо прискорення доведення матеріально-технічної бази до рівня сучасних вимог.

Література

1. Про затвердження Програми підготовки персоналу з авіаційної безпеки : Наказ Міністерства транспорту та зв'язку України від 18.06.07 №508, зареєстрований в МЮУ від 05.07.07 за № 769/14036 // Офіційний вісник України. – 2007. – № 50, №57. – Ст. 95.

2. Про затвердження Правил сертифікації авіаційних навчальних закладів цивільної авіації з підготовки льотного складу в Україні : Наказ Державіаслужби від 17.08.05 № 601 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.